

BÖLÜM 2

AKCİĞER KANSERİ SONRASI CERRAHİ UYGULANAN HASTALARDA HEMŞİRELİK BAKIMI

Duygu ŞENGEZER¹
Hatice ERDOĞAN²

GİRİŞ

AKCİĞER KANSERİ

Akciğer kanseri, akciğer dokusundaki hücrelerin anormal ve kontrol dışı çoğalması sonucu kitle oluşturarak hasara yol açmasıdır. Oluşan kitle, büyüyerek komşu doku ve organlara yayılabilir veya dolaşım yoluyla kemik, karaciğer, beyin gibi uzak organlara metastaz yapabilir (1).

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) verilerine göre 2020 yılında toplamda 19.292.789 kanser tanısı konulmuş olup, bunların %11.7'sini (2.261.419) göğüs kanserleri oluştururken, %11.4'ünü (2.206.771) akciğer kanserleri oluşturmaktadır. Kanser nedeniyle gerçekleşen ölümlerin başında ise %18 ile akciğer kanserleri gelmektedir (2).

İyi Huylu (Bening) Akciğer Kitleleri

En sık görülen tipi hamartoma olup yaşlı erkeklerde daha fazla görülür. Hemanjiyom, papillom, fibroma ve lipom da iyi huylu akciğer tümörleri arasında yer alır. Belirti vermedikleri için tanı koymak zordur. Eğer var olan başka akciğer hastalığı yoksa arteriyel kan gazı ve solunum fonksiyon testinde herhangi bir anormallik saptanmaz. Bu tümörlerde tanı çoğunlukla görüntüleme testleri, torakotomi ve bronkoskopiyle konulur (3).

¹ Hemşire, İstanbul Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, duyguipekcioglu@hotmail.com, 0000-0003-4066-3004

² Dr. Öğr. Üyesi, Maltepe Üniversitesi, haticeerdogan@maltepe.edu.tr, 0000-00016376-0267

lefonla görüşme yapılmalı, hastaya ağrı, nefes darlığı, plevral drenajı sorularak iyileşme durumu değerlendirilmelidir. Hastada sorun olması durumunda hemşire cerrah ile iş birliği kurarak bakım işlevini yürütmelidir (12-17).

KAYNAKLAR

1. Gürel S. Lobektomi ve pnömonektomi olacak hastalarda ölüm kaygısı (Master's thesis, Maltepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü).2018.
2. World Health Organization. International Agency For Research On Cancer 2020. <https://gco.iarc.fr/today/online-analysis-pie> Erişim Tarihi: 20.02.2023
3. Aksoy G, Akyolcu N, Kanan N. *Cerrahi Hemşireliği II*. İstanbul: Nobel Tıp Yayınevi;2017;34-35.
4. Er ZK. Akciğer kanseri tanısı alan hastalarda web destekli hasta eğitiminin semptom yönetimine ve yaşam kalitesine etkisi. Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü İç Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi.2015.
5. Coşkun HS & Dabak N. (2019). Akciğer kanseri kemik metastazları. *TOTBİD Dergisi*; 2019;18;578-584.
6. Gültekin Z, Pınar G, Pınar T, Kızıltan G ve ark. Akciğer kanserli hastaların yaşam kaliteleri ve sağlık bakım hizmet beklentileri. *Uluslararası Hematoloji-Onkoloji Dergisi*;2008;18(2):99-106.
7. Özkaya Ş, Fındık S, Uzun O ve ark.(2007). Küçük hücreli dışı akciğer kanserli hastalarımızın epidemiyolojik ve klinik özellikleri. *Solunum Hastalıkları*; 2007: 18(2);47-52.
8. Alar T & Şahin EM. Akciğer Kanseri: Birinci basamakta tanı, tedavi ve korunma. *Lung Cancer: Diagnosis, treatment and prevention in primary care. Smyrna Tıp Derg*;2012: 68-74.
9. Yılmaz Ü & Kabalak PA. Akciğer kanserlerinde tanı ve evreleme. *Göğüs Hastalıklar*; 2013;13. p:129-159.
10. Akpınar E, Gülhan M & Çapan N. Akciğer kanserinde tanı gecikmesini etkileyen faktörler. *İzmir Göğüs Hastanesi Dergisi*; 2011; 25(2): 73-80.
11. Balcı P & Altay C. Akciğer kanserinde radyolojik bulgular. *Türk Radyoloji Seminerleri*; 2014;2:304-315.
12. Doruk S, Köseoğlu DR, Pazarlı AC. Ve ark. Akciğer kanserli olgularda bronkoskopi örneklerinin tanısal değeri. *Solunum Derg*;2010; 12(2): 66-70.
13. Çok G. Akciğer kanserinde TNM evrelemesi. *Nükleer Tıp Seminerleri*. 2018;4: 1-5.
14. Akman C & Bakan S. (2014). Akciğer Kanserinde Evreleme: Yenilikler.
15. Yılmaz, Ü. Akciğer kanserlerinde tedavi yaklaşımları. *Nuclear Medicine Seminary*; 2018; 4: 32-38.
16. Kosif Mısırhoğlu A, Alpay L, Kanbur S ve ark. Akciğer kanserinin cerrahi tedavisinde sleeve rezeksiyonlarının yer. *Maltepe Tıp Dergisi*; 2013; 5(2):5-13.
17. Doğu Ö. Cerrahi girişim planlanan hastaların eğitim gereksinimlerinin karşılanması ve eğitimin hasta bireyin psikolojik hazırlığına etkisi-Sakarya örneği. *Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Dergisi*; 2013;3(3):10-13.